

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

16 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Elena Covalenco și Nicolae Gordilă,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 mai 2013, declarat de către Eduard Cușnir, partea vătămată în cauza penală privindu-l pe

***Bătrînac Igor Fiodor**, născut la 15.01.1972, originar din s. Gașpar, r-ul Edineț, domiciliat în s. Răuțel, r-ul Fălești, cetățean al Republicii Moldova.*

Date privind termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 22 ianuarie 2013 până la 21 februarie 2013,

2. instanța de apel: 14 martie 2013 până la 08 mai 2013,

3. instanța de recurs(ordinar): 03 septembrie 2013 până la 16 octombrie 2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 21 februarie 2013 Ig. Batrînac a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsa în formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita o anumită activitate.

S-a dispus încasarea de la Ig. Batrînac, în folosul lui Al. Oleinic, a prejudiciului material în sumă totală de 18 250 lei și în folosul lui Ed. Cușnir, a prejudiciului material în sumă totală de 21 949, 67 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Ig. Bătrînac, la 03 februarie 2010, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune, sub pretextul reparării automobilului, a dobândit ilicit de la Ed. Cușnir automobilul de model „VAZ 2107” cu n/î BL CZ 845, astfel cauzându-i ultimului un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 45 515, 64 lei.

Acțiunile respective, au fost încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal – escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apel, de către, partea vătămată Ed. Cușnir, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei în modul stabilit pentru prima instanță și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia Ig. Bătrînac să fie condamnat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal și dispusă încasarea de la acesta, în favoarea sa, a sumei de 70 000 lei.

În motivarea solicitărilor înaintate, a invocat că, organul de urmărire penală și instanța de fond n-au ținut cont de declarațiile sale, precum că vehiculul de care a fost deposedat, a fost evaluat la prețul de 70 000 lei, iar acțiunile inculpatului urmau a fi calificate în baza art. 190 alin. (4) Colegiul penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 mai 2013, apelul declarat de partea vătămată, a fost respins ca nefondat, fiind menținută fără modificări sentința contestată.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că, instanța de fond, în baza probelor legal administrate și verificate în ședința de judecată, le-a dat o apreciere justă, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității lor; a stabilit cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și just a calificat acțiunile inculpatului Ig. Bătrînac, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar argumentul apelantului precum că valoarea vehiculului însușit constituie 70 000 lei și astfel acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, nu au servit ca argument în folosul său.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către partea vătămată Ed. Cușnir, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicitând casarea totală a deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea solicitărilor înaintate, recurentul a invocat că atât instanța de fond cât și cea de apel, au dat o încadrare greșită faptei comise de către inculpat și nu au realizat scopurile esențiale ale legii și pedepsei penale, de corectarea și reeducarea persoanei, restabilirea echității sociale, susținând că, instanțele inferioare n-au ținut cont de declarațiile sale precum că, vehiculul de care a fost deposedat, a fost evaluat la prețul 70 000 lei, iar acțiunile inculpatului urmau a fi calificate în baza art. 190 alin. (4) Colegiul penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului nominalizat în baza materialelor cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel, pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În pct. 18 din Hotărârea Plenului CSJ a RM nr. 9 din 30.X.2009 „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală”, este atenționat că instanța de

recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectându-se normele de drept material sau procesual.

Sub acest aspect Colegiul penal, atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

Decizia recurată de către partea vătămată Ed. Cușnir, este criticată prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct. 12) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală, invocând drept argument faptul că: *”... Atât prima instanță, cât și curtea de apel nu au luat în considerație și nu au apreciat obiectiv declarațiile părții vătămate Eduard Cușnir, conform cărora vehiculul de care a fost deposedat, la momentul când a fost transmis inculpatului, a fost evaluat la prețul de 70 000 lei...”*.

Analizând temeiul de casare menționat, Colegiul reține că, o hotărâre judecătorească este supusă casării, în temeiul acestui punct când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal, reține că argumentul nominalizat nu poate fi obiectul discuției în instanța de recurs, deoarece, instanțele de judecată, verificând probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședințele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă potrivit art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția în comiterea, de către Ig. Bătrînac, a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i aplicată o pedeapsă corectă de către instanța de fond, în conformitate cu prevederile art. 61, 75 Cod penal.

În acest context, instanța de recurs conchide că afirmațiile părții vătămate Ed. Cușnir, precum că valoarea vehiculului însușit prin înșelăciune constituie 70 000 lei și astfel acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, nu pot servi drept un suport juridic pentru casarea deciziei recurate, deoarece, în conformitate cu prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, *„Judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu”*.

Astfel, analizând materialele cauzei, Colegiul penal atestă că, organul de urmărire penală a încadrat acțiunile inculpatului Ig. Bătrînac, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de recurs conchide că, instanța de fond judecând cauza în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, la recunoscut vinovat și la condamnat pe Ig. Bătrînac în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, strict în conformitate cu învinuirea formulată în rechizitoriu (V.II. f.d. 54-55), fapt reținut și de către instanța de apel.

La fel, instanța de recurs, menționează că, din textul recursurilor se evidențiază că recurentul în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, în special a declarațiilor părții vătămate Ed. Cușnir, privind costul automobilului estimate în sumă de 70 000 lei și raportului de expertiză din 11.01.2013; or, motivele de reapreciere a acestora, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticele

formulate de recurent nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârii recurate, ca fiind ilegală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform concluziei Curții Europene pentru Drepturile Omului (Hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova), nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Față de considerentele ce preced, Colegiul penal constată, că instanța de apel, la examinarea apelului declarat, a respectat cerințele art. 101, 414, 417 Cod de procedură penală, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală.

Rezumând din cele expuse, Colegiul conchide că, temeiul la care indică autorul recursului, nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol, este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

8. Conform art. 431, 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal -

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 mai 2013, de către Eduard Cușnir, partea vătămată, în cauza penală privindu-l pe Bătrînac Igor, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 30 octombrie 2013.

Președinte

/semnat/

Petru Ursache

Judecători

/semnat/

Elena Covalenco

/semnat/

Nicolae Gordilă

Copia corespunde originalului.

Judecător

Petru Ursache

Președinte

/semnat/

Petru Ursache

Judecători

/semnat/

Elena Covalenco

/semnat/

Nicolae Gordilă

Copia corespunde originalului.

Judecător

Petru Ursache

Dosarul Ira-979/2013

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE
DISPOZITIV**

16 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Elena Covalenco și Nicolae Gordilă,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 mai 2013, declarat de către Eduard Cușnir, partea vătămată în cauza penală privindu-l pe

Bătrînac Igor Fiodor, născut la 15.01.1972, originar din s. Gașpar, r-ul Edineț, domiciliat în s. Răuțel, r-ul Fălești, cetățean al Republicii Moldova.

Date privind termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 22 ianuarie 2013 până la 21 februarie 2013,

2. instanța de apel: 14 martie 2013 până la 08 mai 2013,

3. instanța de recurs(ordinar): 03 septembrie 2013 până la 16 octombrie 2013.

În conformitate cu prevederile art. 431, 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către partea vătămată, Eduard Cușnir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 08 mai 2013, în cauza penală privindu-l pe Igor Batrînac, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la 30 octombrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă